

Ordføreren (Hauch): Der er ingen Tvivl om, at Forholdene for Erhvervslivet som Helhed og for det danske Landbrug i Særdeleshed kan blive overordentlig svære og vanskelige i de Tider, der kommer. Der er ikke nogen Tvivl om, at dersom de økonomiske Forhold udvikler sig paa en tilsvarende Maade som i de sidste Aar, der er gaaet, vil det blive nødvendigt for Lovgivningsmagten vedblivende at beskæftige sig med Spørgsmaalet om, hvordan man kan skaffe bedre Erhvervsmuligheder for Landbrugs-erhvervet og for alle vore Erhverv.

Jeg skulde ikke have benyttet Lejligheden til at sige dette, der er ret selvfølgelig, dersom det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (J. R. Poulsen) ikke havde givet mig Anledning dertil. Det ærede 4de Medlem for 6te Kreds fremsatte nogle Bemærkninger om det politiske Forlig, som nu er afsluttet, og som omfatter saa væsentlige Foranstaltninger til Ophjælpning af Landbruget og Erhvervslivet i det hele taget, hvorved han forsøgte at reducere dette Forlig til intet. Dette er ganske urigtigt, ligesom det er ganske urigtigt, naar det ærede Medlem siger, at det eneste, der er naaet her til Nytte, Hjælp og Gavn for det danske Landbrug, er, at Skatteborgerne har faaet nogle Regninger at betale. Det er mig ganske ufatteligt, at det ærede Medlem virkelig kan mene, at hans Udtalelser paa dette Punkt dækker de virkelige Forhold.

Det ærede Medlem benyttede ogsaa Lejligheden til at rette et Angreb paa Landbrugsraadet, idet han henviste til, at Landbrugsraadet ikke repræsenterede det danske Landbrug. Jeg vil tilbagevise denne Bemærkning som fuldkommen urigtig og fuldkommen ved Siden af de virkelige Forhold. Saadan som Stillingen er, repræsenterer Landbrugsraadet i Øjeblikket Landboforeningerne, Husmandsforeningerne og vore Andelsorganisationer, og der er neppe mange Landmænd, hvis der overhovedet er nogen, som ikke er repræsenteret gennem deres Organisationer i Landbrugsraadet. Det ærede Medlem kan have den Opfattelse, at de Folk, der sidder i Landbrugsraadet, ikke er de rigtige, men saa gaar man den Vej, som det er naturligt at gaa, og som der er givet Mulighed for at gaa gennem den Indflydelse, som de enkelte Organisationer, der deltager i Landbrugsraadet, har, saa skaffer man sig andre Ledere. Anden Vej er det ikke muligt for nogen at anvise det ærede Medlem.

Det ærede Medlem benyttede tillige Lejligheden til at sige, at Tiden kræver Handling. Ja, det er rigtigt. Men er nu

det ærede Medlem i og for sig den rette til at tale om Handling? Det forekommer mig ikke. Saa vidt jeg har bemærket, har det ærede Medlem i Løbet af denne Samling, hver Gang der var Lejlighed til at yde en Handling til Støtte for Landbrugserhvervet gennem Vedtagelsen af de mange Love, som er gennemført, enten stemt imod eller undladt at stemme, og det forekommer mig at være dristigt af det ærede Medlem paa den Baggrund at ville foreholde de øvrige Medlemmer her i Tinget og navnlig Regeringspartierne og det Parti, jeg tilhører, at der trænges til Handling.

Det ærede Medlem var ogsaa saa venlig at sige, at det, man trængte til, var at aflægge Partibrillerne. Jeg tør maaske have Lov at sige til det ærede Medlem, at dersom han havde aflagt sine Partibriller, saa vilde jeg næsten tro, at der vilde have været Tilfælde, hvor han havde staaet ved Siden af os, naar vi var med til at gennemføre Foranstaltninger til Gavn for det danske Landbrug.

Jeg skal ikke fordybe mig i en Omtale af alle de Forhold, som det ærede Medlem berørte. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem har ganske Uret, naar han siger, at der her intet er sket til Gavn for Landbruget, og at der intet andet er tilbage end den Regning, der skal betales. Det ærede Medlem er vel, naar alt kommer til alt, det Medlem her i Tinget, som burde gaa mest stille med Dørene, naar Talen er om den Indsats, som hvert enkelt Medlem kunde have gjort i denne Sag — i Betragtning af hele den Stilling, som det ærede Medlem har indtaget overfor de Lovforslag, vi har behandlet, og i Betragtning af hans Stilling som Medlem af den Organisation, hvis Opfattelse han ønskede at give Udtryk for her i Dag. Det forekommer mig, at det ærede Medlem kunde have tjent baade sin egen Organisation, sig selv og sit Parti ved ikke at tilskære de Udtalelser, han fremsatte, paa den Maade, som Tilfældet var. Jeg kunde forstaa, om det ærede Medlem havde givet Udtryk for, at der endnu var betydelige Vanskeligheder tilbage, jeg kunde forstaa, om det ærede Medlem havde givet Tilsagn om ogsaa i Fremtiden — eller rettere sagt i Fremtiden, thi i Fortiden har jeg ikke mærket noget til det ærede Medlem — at ville medvirke til at lindre de økonomiske Vanskeligheder, der først og fremmest trykker Landbrugs-erhvervet.

Paa den Foranledning, det ærede Medlem selv gav, har jeg ikke villet undlade at gøre disse Bemærkninger, idet jeg tilbage-